

Vztah bezpečnostní činnosti a státu

Návrh zákona ustanovuje několik základních okruhů potřebných pro další existenci a vývoj soukromé bezpečnosti v ČR:

- a) Stanovuje popisy jednotlivých druhů bezpečnostních činností a tím zároveň definuje, že ten, kdo danou činnost poskytuje, ačkoli neplní podmínky dle zákona, vykonává takovou činnost nelegálně.
- b) Přináší novou úpravu licencí vydávaných Ministerstvem vnitra ČR na dobu nejvýše 10 let oproti stávajícím koncesovaným živnostem a stanovuje vstupní podmínky pro podnikatele v této oblasti – z hlediska bezúhonnosti, spolehlivosti, odborné kvalifikace, stejně jako podmínky odnětí licence.
- c) Definuje požadavky na samotné zaměstnance (obdobně jako u jiných profesí, jako např. řidič nebo technik v oboru elektro) - nároky na zdravotní způsobilost a nároky na spolehlivost a bezúhonnost.
- d) Zahrnuje pod svou úpravu i subjekty, které vykonávají dnes soukromou bezpečnostní činnost jen pro svou potřebu, tedy mimo živnostenský zákon, ačkoli mají často větší počet personálu než živnostensky podnikající subjekty.
- e) Ustanovuje kontrolní procesy ze strany státu nad výkonem soukromé bezpečnostní činnosti.

I přes jednoznačný přínos nové právní úpravy se domníváme, že je nutno do návrhu zákona zapracovat některá technická upřesnění, která povedou k jednoznačnému definování práv a povinností všech zúčastněných subjektů:

- a) Udělování licencí musí být stanoveno jednoznačně po procesní i obsahové stránce tak, aby byla přesně definována míra ingerence orgánů státu, když současná podoba návrhu zákona připouští v tomto ohledu velmi široký výklad, a aby proces udělení licence byl transparentní a její udělení nárokové. Současně musí být zajištěno, aby důvod odmítnutí vydání licence byl vždy jednoznačný a řádně zdůvodněný tak, aby se dotyčný subjekt mohl proti rozhodnutí účinně bránit. Domníváme se, že není možno připustit obdobnou situaci jako je dnes například obtížnost registrace k DPH.
- b) Mělo by dojít k definici časového horizontu sčítání porušení zákona, na základě kterých může být subjektu licence odňata, a obdobně stupňovat i závažnost porušení zákona (dle návrhu je důvodem jakékoli dvojitý pochybení v rozmezí 10 let). Současný návrh je tak v tomto ohledu poměrně rigidní.

- c) Obdobná je situace v definování spolehlivosti u jednotlivých zaměstnanců, kde není brána v úvahu intenzita a spojitost jednotlivých přestupků či správních deliktů, ze kterých se vychází, čímž je tato podmínka nastavena nedůvodně přísně.
- d) Za zcela nedostatečnou až formální považujeme definici bezpečnostní činnosti pro vlastní potřebu, kdy je povinnost registrace a dodržování zákona navázána pouze na „službu se zbraní“, jako jediné podmínky, a nikoli na rozsah činností a faktický počet zaměstnanců v rámci vlastní ostrahy.
- e) V případě, že by bylo uvažováno v průběhu projednávání zákona ve sněmovně o zavedení institutu „dohledu“ z verze zákona, která byla v PSP ČR v minulém období, je nutno jej přepracovat tak, aby tento institut sloužil k získání poznatků v místě výkonu bezpečnostní činnosti a tyto případné poznatky byly předávány orgánu dozoru, který by následně ve věci postupoval v souladu s platným správním řádem.

Principiálně však zákon může být dobrým základem pro posílení právní jistoty privátních subjektů a občanů a může stanovit základní rámce upravující bezpečnostní činnost. Nicméně stávající návrh je dle našeho názoru třeba doplnit a doufáme, že ve smyslu shora uvedených návrhů z odborné praxe tak dozná v legislativním procesu ještě některých změn.

Mgr. Radek Zapletal, tajemník Unie soukromých bezpečnostních služeb ČR